

خزر سرطانزاست

آرمان: آلوده کردن محیط زیست که در بسیاری از موارد جان و سلامت شهروندان را تهدید می‌کند، موضوع آشنای سال‌های اخیر کشور ماست. در بسیاری از موارد، آلوده کردن محیط زیست و منابع طبیعی تا زمانی که حیات بخش قابل‌توجهی از مردم را تهدید نکند، مورد توجه مسئولان و منابع خبری قرار نمی‌گیرد. بهره‌کشی بی‌رویه از دریاچه ارومیه و کم‌توجهی مسئولان به عواقب حاصل از آن در نهایت نتیجه‌ای جز خشک شدن دریاچه و تهدید زندگی میلیون‌ها انسان به همراه نداشت. ساخت‌وساز سدها و آبگیرها در نقاط مختلف کشور بدون توجه به زیستگاه گونه‌های گیاهی و جانوری آنجا که به واسطه شورشدن آب یا از بین رفتن مزارع زندگی شهروندان را تهدید می‌کند، مورد توجه قرار می‌گیرد. این درحالی است که در بسیاری از موارد دیگر برای جبران هر خسارتی دیر شده است. خزر بزرگ‌ترین دریاچه ایران که به آب‌های آزادراه دارد و ممر درآمد میلیون‌ها انسان است در 10 سال اخیر با بحران‌های بسیاری روبه‌رو بوده است. اگر چه کاهش سطح آب خزر، ورود فاضلاب‌ها و پساب صنعتی کارخانه‌ها به این دریاچه و آلودگی گونه‌های جانوری موجود در این دریاچه آنچنان که باید مورد توجه قرار نگرفت، انتشار اخبار مربوط به سرطان‌زای بودن خزر نگرانی‌هایی را نه تنها برای ساکنان اطراف این دریاچه که برای تمامی مسئولان به بار آورده است.

مازندران بیشتر از ابتلا به سرطان

نماینده مردم نور و محمودآباد در تازه‌ترین اظهارات خود با انتقاد از آلودگی بیش از حد دریای خزر و سمی شدن آبزیان از تدوین طرحی از سوی نمایندگان استان‌های شمالی کشور در مجلس برای مقابله با این بحران خبر داد. عبدالوحد فیاضی با بیان اینکه در صورت تسریع در سالمسازی دریا تردیدی نیست، گفت: رسیدگی به وضعیت دریای خزر و مقابله با آلودگی‌های آن بارها محل مناقشه نمایندگان با مسئولان بوده اما متأسفانه تاکنون قدمی برای این مهم برداشته نشده است. وی با بیان اینکه ورود فاضلاب‌های صنعتی، شهری و همچنین سموم خارج از رده و منسوخ کشاورزی به دریا معضلی است که سلامت آب و آبزیان را به خطر انداخته است، عنوان کرد: نداشتن برنامه دقیق و منسجم از سوی مسئولان از جمله استانداری‌ها و همچنین وزارت کشور منجر به آلوده شدن دریای خزر شده که تهدیدی جدی برای سلامت افراد به شمار می‌رود. فیاضی با بیان اینکه ورود فاضلاب شهری و صنعتی تهدیدی است که سال‌ها در سکوت مسئولان، دریا را به کام ناامنی از حیث سلامت کشتانده، افزود: متأسفانه، دیوی زباله‌ها در حریم دریا یکی دیگر از معضلات زیست‌محیطی است که سلامت دریا و آبزیان آن را تهدید کرده و باعث شده طبق گزارش‌ها بیشترین آمار مبتلایان به سرطان در استان مازندران باشند. این نماینده مجلس با انتقاد از اوج‌گیری ورود سموم منسوخ کشاورزی به دریا، تصریح کرد: با ورود این سموم باید بدانیم که از این پس خوردن ماهی دریای شمال یعنی رفتن به استقبال امراض گوناگون. به گزارش خانه ملت، فیاضی با بیان اینکه رعایت نکردن بهداشت فردی و ریختن زباله‌ها و فاضلاب‌های خانگی به رودخانه‌های منتهی به دریا یکی دیگر از معضلاتی است که فاجعه کنونی دریای خزر را منجر شده، تصریح کرد: نمایندگان استان‌های شمالی کشور در مجلس بارها نسبت به اوج‌گیری آلودگی این دریا تذکر داده و اکنون نیز بر حسب وظیفه در تلاش برای تدوین طرحی جهت مقابله با آلودگی دریا هستند.

خزر مقصد فاضلاب‌های شهری و سموم کشاورزی

زنگ هشدار درباره آلودگی آب دریاچه خزر نخستین‌بار 10 سال پیش از سوی سازمان ملل متحد نواخته شد. هشدارها نسبت به ادامه روند آلودگی خزر به تدریج منجر به شکل‌گیری کنوانسیون بین‌المللی خزر با محوریت ایران شد. فقدان سیستم جامع فاضلاب و ورود فاضلاب‌های شهری و روستایی مناطق اطراف دریاچه خزر به ویژه استان گلستان در چند سال گذشته به ایجاد موجی از آلودگی‌ها در این دریاچه دامن زده است. ضمن اینکه، ورود کودهای شیمیایی مزارع کشاورزی و آلاینده‌های کارخانه‌های صنعتی به خزر میزان آلودگی آن را مبتنی بر گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس فراتر از حد استاندارد رسانده‌اند. افزایش آلودگی دریاچه که با خود آلودگی گونه‌های جانوری را به همراه داشت موجب شد تا بخش قابل‌توجهی از ماهی‌هایی که هر ساله با شروع فصل صید توسط صیادان شکار می‌شدند، به‌طور سالانه کاهش یابد. به طوری که بنا به گفته یعقوب دوحی، مدیرعامل اتحادیه صیادان کشور تنها در سال 90، میزان صید از دریای خزر بیش از 20 درصد کاهش

داشته است. آلودگی آب و به تبع آن، کاهش میزان صید نه تنها معیشت بخش قابل‌توجهی از صیادان و ساکنان محلی را تحت تاثیر قرار می‌دهد بلکه به شکل‌گیری انواع بیماری‌ها و نارسایی‌ها در منطقه منجر می‌شود. به تمامی این موارد باید آلودگی‌های ناشی از خروج گاز از دریاچه خزر و آلودگی‌های ناشی از عبور و مرور کشتی و ترانزیت کالا از این میاد را اضافه کرد. نگرانی درباره عواقب حاصل از آلودگی خزر میان کارشناسان و مسئولان در حالی است که حسن روحانی، رئیس‌جمهور در اجلاس سران کشورهای ساحلی دریای خزر با تاکید بر اهمیت دریاچه خزر، گفت: تبدیل دریای خزر به نمادی از توسعه و همکاری و مرکزی برای دوستی و پیشرفت، از بزرگ‌ترین اقداماتی خواهد بود که این نعمت الهی را برای نسل‌های بعدی ما حفظ کرده و زمینه را برای ایجاد رفاه و توسعه در سواحل این دریا به

عنوان یکی از پیشرفته‌ترین و باشکوه‌ترین سواحل دنیا، با جاذبه‌های فراوان و منحصر به فرد گردشگری و توریسم، کشتیرانی تجاری و تفریحی، ماهیگیری و شیلات و به‌ویژه سرمایه‌گذاری‌های مشترک آماده می‌سازد.

نشست‌های نمایشی خزر

یک کارشناس محیط زیست در گفت‌وگو با آرمان با اشاره به دلایل آلودگی آب دریاچه خزر می‌گوید: طبیعت شمال ایران به‌گونه‌ای است که آب بالادست در حوضه آبریز شمال ایران که بر اثر آب شدن برف‌ها سررازی می‌شود در مسیر خود از جنگل‌ها و مزارع مختلف می‌گذرد و به خزر وارد می‌شود. در واقع، این آب در مسیر حرکت خود تمامی آلودگی‌ها را جذب کرده و در نهایت وارد دریا می‌شود. حرمنصوری در ادامه عنوان می‌کند: ضمن اینکه، کلیه شهرهای شمالی و مزارع کشاورزی فاضلاب خود که به سموم دفع آفات نباتی آغشته است را وارد رودخانه می‌کنند. این فاضلاب از رودخانه وارد دریا می‌شود و دریا را آلوده می‌سازد. وی تصریح می‌کند: گسترش آلودگی خزر نه‌تنها موجب شیوع بسیاری از بیماری‌ها در مناطق اطراف شده است، بلکه گونه‌های جانوری را با تهدید جدی رو به رو کرده است. به طوری که جمعیت 10 میلیون فک خزری در حال حاضر 70 هزار فک کاهش یافته است. صفر نعیمی‌رز، نماینده مردم آستارا در مجلس در گفت‌وگو با آرمان با اشاره به ابعاد آلودگی خزر می‌گوید: برخلاف آنچه تصور می‌شود، آلودگی خزر تنها ناشی از اقدامات و عملکردهای داخلی نیست. در واقع، آلودگی دریای خزر ناشی از اقدامات یک جانبه تمامی کشورهای اطراف دریاچه است و در این مورد تمامی کشورها باید پاسخگو باشند. وی در ادامه تصریح می‌کند: در ایران، موضوع آلودگی دریای خزر به موضوعی امنیتی تبدیل شده است. به طوری که در حال حاضر کمیسیون امنیت ملی این موضوع را پیگیری می‌کند تا ابعاد موضوع به درستی بررسی شود. این نماینده مجلس عنوان می‌کند: درست است که یکسری از اقدامات داخلی به آلودگی خزر دامن زده است اما به اعتقاد من، در حل این موضوع لازم است تا تاکید ما بیش از هر چیز بر همکاری با سایر کشورها باشد. در این راستا، ضروری است تا از برگزاری هرگونه نشست‌ها و جلسات نمایشی و بدون نتیجه برای بررسی ابعاد آلودگی اجتناب شود تا با همکاری سازمان‌ها و دولت‌های مسئول در نهایت به نتیجه مورد نظر دست یابیم.